

המשך סיפור לשבת – שותקת בחוץ.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

כבוי רצוץ, טיפסתי במדרגות וכששלפתי מכיס את מפתח הכניסה, חשכו עיני, נזכרתי שהשארתי את התינוקת בבית... לבדה... כל השעות... השם ישימו... אוי, אוי, אוי, כמעט התעלפתי מחולשה,

תדהמה וחרדה, וכשהתאוששתי פרצתי לחדרה בשאגה נוראה "רנהליה רנהליה"!!!

היא שכבה על מיטתה עם עיניים פקוחות, אפסית, חיוורת, מורעבת וצמאה. על לחייה הבחנתי בשבילים של דמעות שיבשו, היא הביטה לעברי במבט עצוב ושוקף... ומאשים!!! כמו שואלת "למה הזנחת אותי אבא?!!!! למה שכחת אותי אבא?!!!!" התאבנתי. הרמתי אותה בזרועות, השקיתיה מעט מים, וחביקתיה שעה ארוכה, בוכה ובוכה כמו תינוק, כשדמעות האבל על חברי, מתערבלות עם דמעותי העגומות על סבלה של בתי.

...רק בגיל שש התחילה רנהליה להבליח כמה משפטים קטועים מעבר לכותלי הבית, וכשכל המומחים נאלצו לבלוע סימוני שאלה וסימוני קריאה מדוע היא שותקת בחוץ, רק אביה ידע את הסיבה, אבל שתקתי.

נהרות הזמן זרמו, רנהליה השתחררה מאותה טראומה של אילמות, הצטיינה בלימודים וברוך ד' נישאה. אשתי וגם בתי עד היום אינן יודעות את הסוד הנורא, מדוע רנהליה "שותקת בחוץ". כן, מפעם לפעם היינו ממבדחים על הכינוי שלה, והשתחייקות בחוץ.

כשנולד הנכד, ישבו כל בני המשפחה בלובי של חדר הלידה מאושרים. אחזתי בידו של החתן שלי ולחשתי לאוזני: "חיימקה, קיבלתם עכשיו פיקדון, תבטיח לי, שלעולם לא תשכחו אותנו לבד בבית". הוא פער שתי עיניים תמהות לעברי.

אחר-כך יצאתי החוצה, שותק ושותק, ואני מקווה שהמכתב אליך, יקל עלי במעט מן המשא הכבד.

פרי קטן מאחורי הסיפור

"מבלי להיכנס לעומקים של חישובים פסיכולוגיים, ולהתיימר להבין הליכים נפשיים, דומני כי מן הראוי שהאב היקר יקבל אומץ וינסה על הטרומה הזו לרעיינו ובתו", כך יצאתי לאביה של רנה.

הרבה אנשים נושאים על גבם ציקלונות של טראומות קטנות שכאלה. איך נפטרים מהם?

"ראגה בלב איש ישיחנה". כשמשיחים דאגות לאוזניים הנכונות, בחסדי שמים הן מתפוגגות, כך מובטח לנו.

וטוב ונכון שהמכתב שנשלח אלי יהיה הצעד הראשון.

מילתא דבדיחותא

אכסא אג ישאלא

הכי כנסת אחר אחר כי כל האכה שהיו אומרים היו

קצוים אומרי: "כי חנניה בן עקשא אומר וזה

הק"ה אכסא אג ישאלא... וקדיש דרבנן, פלס

כנס זאץ וצאק זאיהם הכי זו האכה מפולג

אסור אומר כל כך הנה קדישים,

"כי חנניה בן עקשא אומר וזה הק"ה אכסא

אג ישאלא..." השיבו ציבור פה אחר...

"ונכרת" זה אותיות **"נ - כרת"**. רמז למה שהובא בגמ' (מועד קטן כח.) שאדם שמת בגיל חמישים שנה זוהי מיתת כרת. וזהו **נ' - 50**, אדם שמת בגיל חמישים אז זה **כרת ר"ל**.

וכעין זה אפשר לרמז גם על הפסוק בהמשך, "כל אוכליו יכרת" (יח' יד). שהרי כל זה בגימטרייה **50** שאז זה מיתת **כרת**. [תורה מסיני]

ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל בפלאפון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים
כל המוצרים לאופניים חדשים במחירים מוזלים וכן אופניים יד שניה במחירים מוזלים
052-718-38-66

עשיתי את הסגולה של ר' מתיא בן חרש הבטחתי לפרסם ונושעתי
איך עושים?
מכנינים 18 נרות, אשר מדליקים אותם זה אחר זה לפני כל נר אומרים: "נר זה לזכות ר' מתיא בן חרש שיתקבלו התפילות" קוראים פרק פ"ו בתהילים ושמים פרוטה לצדקה כך עושים 18 פעמים. אח"כ קוראים מפרק ק"ט בתהילים לפי אותיות "קרע שטן" מבקשים בקשה אחת ומבטיחים לפרסם בלי נדר.

מדור חודשי!
בעלון של
שבת מברכין.
בעמוד 2.

זכרון יהודה

עלון שבועי לע"נ הבחור יהודה בן שרה ז"ל

כניסת השבת: 18:55
יציאת השבת: 19:47
רבנו תם: 20:37
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

354

לידונג הנגן:

מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס זוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, הודיה בת מרים.

לעילוי נשמת:

הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה,

הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל פייגא

הרה"ג רבינו שמריהו יוסף חיים בן מרים.

שרה בת מרים אהובה, שושנה בת מרים אהובה,

ניסים בן חנה, משה עזיז בן מונס, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה,

יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מונייר בת מולוק, שמחה בת מולוק.

רחמים בן גולבה, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אל,

עמרם שהנו בת מונס, ר' יצחק בן עליה עזיזה.

לרפואה ולהצלחה:

מרים אהובה בת מולוק, שלמה בן חממה, מאיר בן שרה, יהודה בן חנה,

רפאל בן לירי, מלכה בת שרה, אליה ציון בן חיה, חיה בת יהודית.

לרפוא"ש והצלחה בכל: יעקב דוד בן שוכרה-

מרים אהובה בת מולוק, אורה בת חביבה,

מיכאל בן גולדה- רונית בת מרים,

שאלו בן יפת- ציונה בת רחל,

מירב בת ציונה- יעל בת מירב,

לע"נ: שלום בן סעדיה - רחל בת מהדי

לתרומות לעלון- להנצחות ולתגובות:

052-718-38-66 מאיר נוראני

פרשת אחרי מות

הקיסר איים: אם לא תגלה לי מדוע היהודים נרדפים- אגרש את כל היהודים!

בספר 'באר שלמה' (מערכת ש' אות ג'), מובא סיפור נפלא אודות הצדיק רבי שמשון וורטהימר זצ"ל: רבי שמשון היה חכם מפורסם, והקיסר לאופולד הראשון שליט הממלכה האוסטרית - הונגריה לפני 300 שנה,

מינהו לשר האוצר בממלכתו. הודות לכך, זכה להיות שתדלן טוב לישראל, והיה מבטל גזירות רבות ששונאי ישראל ישרא על היהודים. באחד הימים, קרא לו הקיסר, ופנה אליו בשאלה נוקבת:

היהודים הם חכמים ופיקחים, וגם גומלי חסדים באופן מופלא. פעמים רבות שמעתי על יהודי שבצרה ומצוקה, וחבריו נחלצים לעזרתו ועושים עמו חסד וצדקה, דבר שאינו מצוי כל כך אצל הגויים. אך דבר אחד איני מבין - מדוע אם כן העם היהודי סובל חרפת גלות קשה כל כך, נרדף ומעונה יותר מכול אומה

שבעולם? רבי שמשון הרהר מעט וענה: קיימת סיבה אחת המאריכה את גלותנו. אילולא היא כבר היינו נגאלים. ומה היא? דחק בו הקיסר. מפני שיש ביניהם שנאת חנם, השיב רבי שמשון. הבעת ספקנות

עלתה על פני הקיסר. התשובה לא הניה את דעתו. כיצד תאמר כן הרי אני מכיר את היהודים ויש ביניהם אחווה ושלוה, וגם המון גמילות חסדים. אני בטוח שאתה מסתיר ממני את התשובה האמיתית! ולכן סיים

הקיסר - אם בתוך שלושה ימים לא תשיב לי תשובה נכונה על הסיבה האמיתית שאתם כל כך נרדפים ומיוסרים - אגרש את כל היהודים מהמדינה!

הצדיק ר' שמשון הצטער מאוד על הדבר. התענה והתפלל, ועשה שאלת חלום, וקיווה שיודיעו לו מן השמים היאך עליו להתנהג בעת צרה שכזו. ענו לו מן השמים: הסר דאגה מליבך, ענית לקיסר טוב מאוד.

הקיסר ייווכח באמיתות התשובה במהרה! למחרת, הלך הקיסר עם שריו ונכבדיו ליערות כמנהגם להשתעשע בציד - חיות. והנה הבחין הקיסר בחיה נאה ביותר, רצה במהירות לתוככי היער. חשק נפשו

לשטת את הציוד לצוד את החיה הנדירה ומיהר לרדוף אחריה כבדת ארץ ארוכה. פמליית הקיסר לא הרגישה בהיעלמותו של מלכם מן העין, והקיסר תעה ביער העבות ואיבד את דרכו. צללי ערב החלו לנטות על

יער העבות, והקיסר כבר שומע את קולות חיות הטרף שביער, וקולט כי למעשה הוא עבוד ביער המחשיך והולך. טיפס על עץ גבוה כדי לבדוק האם יוכל לאתר בית מואר, והנה הוא רואה שלא הרחק ממקומו

זורם נהר, ומעבר לנהר נקודות אור קטנות, שהעידו כי זה יישוב בני אדם. הקיסר מיהר ורץ לכיוון הנהר, פשט את בגדי מלכותו והחל לשחות אל עברו השני של הנהר. הגיע לכפר, תששו ורעב, כשכולו רטוב עד

לשד - עצמותיו, וקופא מחמת הכפור הנורא. דפק בדלת הבית הראשון אליו נקלע, ובני הבית הנוכחים פתחו את הדלת. מיד כשראו את ההלך הזר (ולא זיהו שמדובר בקיסר) התייחסו אליו בחשדנות, וטרקו

בפניו את הדלת. כך גם ארע בבית השני והשלישי, עד שהחליט לחפש בית עם מזווה, שהרי היהודים ידועים כרחמנים וירחמו עליו. אכן, כעבור כמה דקות מצא בית שמוזוה בפתחו. דפק על הדל, ופתח לו

יהודי והכניסו לביתו בסבר פנים יפות (למזרות שלא ידע כלל שמדובר בקיסר). התחנן הקיסר: אנא רחם עלי, אני צריך להתחמם. היהודי מיהר להסיק את התנור, ומזג לו יין שרף לחמם את גופו, וגם ארוחה

דשנה הניח לפניו. הקיסר המשיך להתלונן בבכי, עדיין קר לי אנא תביא לי מעיל פרווה משובח. אשת בעל הבית שעמדה לידו, לחשה לו באידיש: זוהר ממנו, יתכן שהוא שודד, כי מי מסתובב כך בלילה

קפוא. הוא עוד יסודר ויכרת. היהודי ענה לה: בהצלח נפשות אין לעשות חשבונות. אל תפחדו, אני ישמור עליו כל הלילה. הקיסר הצליח לקלוט כי הבעל מהסה את אשתו המזהירה מפני ההלך המסוכן,

והתפעם מאוד ממסירותו ומגדלות רוחו של היהודי, לעומת התושבים הגויים שטרקו בפניו את הדלת. הוא ציפה בליבו לרע בו ויכל להשיב לו כגמולו הטוב. הלילה עבר. למחרת שאל הקיסר את היהודי: האם

יש כאן עגלון שיוכל להוליך אותי עד לעיר הבירה וינהג השיב היהודי: אני עגלון. הקיסר ביקש לדעת את מחיר הנסיעה הארוכה, והיהודי נקב בסכום. אשלם לך מחיר כפול, אמר הקיסר, אך אבקש שתיתן לי

להתכסות במעיל הפרווה שלך במשך הנסיעה כי קר לי מאוד. אשתו שוב הזהירה בלחש: הגוי הזה טומן לך מלכודת. לא רק שלא ישלם לך עבור הנסיעה, אלא עוד יגנוב לך את מעיל הפרווה היקר. אך היהודי

בשלו, הסיירי דאגה מליבך, בעז"ה הכל יהיה בסדר.

המשך בעמוד 2.

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:

7183866@gmail.com

המשך מעמוד 1.

העגלון לקח אותו לווינה, וכאש נכנסו לעיר, שאלו להיכן בדיק צריך להגיע. לבית המלוכה, השיב הגוי. העגלון התנצל: לשם אני לא נכנס, אתה הרי יודע שחל איסור להתקרב לארמון הקיסר. הנוסע הרגיע: אין לך ממה לחשוש, תיסע בבקשה. השניים מגיעים לאחוות המלוכה, והעגלון עוצר. אמר לו הקיסר: תיכנס פנימה. להיכנס לכאן זו ממש סכנה, אני לא מוכן להמשיך, הודיע היהודי נחרצות. הקיסר הבטיח לא יארע לך כל רע, תיכנס ואל תפחד. היהודי השתכנע ונכנס לבית המלוכה. לפתע קפץ הקיסר מהעגלה, נכנס לתוך הארמון ונעלם. בהיכנסו לחש לאנשי המשמר: תכניסו את העגלון למקום שמור שלא יברח. מיד באו השומרים ותפסו את היהודי הנכנסו לחודר ואמרו לו: תמתין פה עד שיטפלו בך. היהודי כבר הבין שנבואת אשתו התקיימה, הנה הגוי הזה ברח מבלי לשלם, גנב לי את המעיל פרווה, ומי יודע לאיזו צרה נכנסתי כעת ומה יעלילו עלי. כעבור כמה דקות, נכנסו שומרים ואמרו לו: הקיסר קורא לך. היהודי נתמלא כולו חיל ורעדה, ונכנס אל הקיסר בפיקר-ברכיים. בקושי העז להביט בפני הקיסר, והלה פנה אליו ושאל: האם אינך מכירני? היהודי השיב כי מעולם לא ראה את הקיסר. צחק הקיסר ואמר לו כי הוא היה אורחו אתמול בלילה, ועמו הגיע אל הארמון. בעוד היהודי מתקשה לעכל את הדברים, הודה לו הקיסר נרגשות, והוסיף בחיבה גלויה: אני רוצה לשלם לך אך הרבה יותר מדמי הנסיעה, כל אצרות המלוכה פתוחים לפניך, תגיד לי מה אתה רוצה, כפר, כרם או שד, כסף מזומן או תשלום מכס של אחת העיירות... למרבה הפלא, היהודי עמד נבוך, ואינו מוציא הגה מפיו. אמר לו הקיסר בנימה חד משמעית אם לא תענה לי, אשלם לך את מחיר הנסיעה שקבענו בבוקר ותו לא. אדוני הקיסר, פתח היהודי את פיו, כידוע לך אני עגלון פשוט, ובמהלך נסיעותיי, אני עוסק גם ברוכלות ומוכר מיני סדקית, הקב"ה זיכה אותי בפרנסה טובה, ואיני צריך דבר. רק דבר אחד טורד את מנוחתי, לאחרונה יהודי אחד נכנס גם לתחומי, גם הוא עגלון וגם רוכל, כך שממש יורד לחיי יצווה נא הקיסר ירום הודו, כי תיאסר עליו ועל כל מתחרה אחר הכניסה לכפרנו והעיסוק בענף שלי. כהלום רעם שמע הקיסר את בקשת היהודי, ספק כפיו זה אל זה, אוי, שוטה שבעולם, רציתי לעשות אותך למלך הכפר, יכולת להפוך לגביר אדיר, ולהיות לאדון לאותו יהודי מתחרה, אבל אתה במקום לחשוב על טובתך, חושב רק כיצד לנקום במתחרה שלך! הקיסר ביקש לקרא לרבי שמשון וורטהיימר, ובבואו אמר: עתה אני מבין היטב עד כמה תשובתך מדויקת. כזה עם נפלא, גומל חסד, מכניס אורחים בסבר פנים יפות, גם אם הם זרים בלתי מוכרים, אבל בענייני שנאת חינום, כל כך לקויים... כמה חבל ששנאת חינום מפאילה על התכונות היפות והנאצלות של בני עמכם, נאנח הקיסר, ועמו גם רבי שמשון. מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצוות ובגמילות חסדים, מפני מה חרב? מפני שהייתה בו שנאת חינום(ומא ט') וכתב רבינו החיד"א ז"ע בספרו 'חומת אגן', על הפסוק 'חינם נמכרתם ולא בכסף תגאלו' (ישעיהו נ"ב, ג') ידוע שביט שני נחרב בעוון שנאת חינום, ואם כן הגאולה תלויה בה, עז שהייה שלום ונהיה לאחדות אחד, ואז תבוא הגאולה, אבל כל זמן שיש שנאת חינום, אי אפשר שתהיה גאולה, אף שיהיו בישראל מצוות, לא שייך שתבוא הגאולה כשאין שום. והנה ר"ל דרשו: אוהב כסף לא ישבע כסף, זהו אוהב מצוות. ואם כן, זהו שאמר הכתוב 'חינם נמכרתם' בעוון שנאת חינום, הוא חורבן בית שני, אם כן 'לא בכסף' דהיינו לא במצוות, 'תגאלו', שהגם שיהיו מצוות רבות, אם תהיה שנאת חינום, לא תבוא הגאולה.

פרק א'

הכינוי הזה הזה דבק בה, משל היה כתם אדמדם על חולצה, עקשני, עצבני, לא רוצה לרדת. כינוי לא בדיק מנובד שמוציא סוג של חרדה, או בלבול, אולי ליקוי חבוי או כל הגדרה פסיכולוגית שתעלה בדעתם של בעלי המקצוע. "שותקת בחוץ", היש כינוי מוזר מזה? "שותקת בחוץ", בת השנתיים, היתה ילדה חביבה כמעט כמו כל הילדות, עיניה בהירות ונבונות, שפתייה מחייכות, ושובבותה המעודנת היתה כמעט כשל שאר הבנות. הוא רצה כמו כולן, התחבאה כמו כולן, בנתה בנייני קוביות כמו כולן, והיתה מרוכזת בשעת סיפור, אפילו קצת יותר מכולן.

"שותקת בחוץ" היו כמה דקות ביום של בהייה באוויר, לעבר ענן או מלאך בלתי נראה, שרק היא זכתה לראות. כשהגננת רותי חילקה כריכים, היא אף פעם לא הודיעה איזה כריך עדיף עליה, גבינה, או ממרח ושוקלד. כשהסייעת שלפה ממתקים מן המגירה העליונה, מעולם לא שמעו אותה צועקת "אני ראשונה".

שמה האמיתי כפי שנקרא על ידי אביה מול ספר התורה בשבת קודש, היה רנה. גילה, דיצה חדווה, ושאר לשונות השמחה ניסו לחדור אל עומקי לבבה הזעיר של "שותקת בחוץ", ולמרות מעורבותה החברתית התקינה יחסית, סכר רחב מימדים עצוב, אף הוא שקוף, שעטף אותה, דחף את לשונות השמחה למחוזות אחרים, רחוקים כנראה.

היא לא היתה ילדה שמחה, בהחלט לא. הגננת רותי היא זו שהיתה אחראית על הכינוי הנ"ל בלי כוונה. כמוכן: "אתם מספרים לי" פנתה להוריה בשבוע הראשון, "שבבית היא מדברת, אבל היא שותקת בחוץ! אני לא מצליחה לקלוט את זה! רנה, תגידי לי למה את שותקת בחוץ? באי נשוחה, כמו בבית". רנה תקעה מבט שקוף בעיני הגננת, ושתקה. נאמנה לדממה הפנימית שלה.

כמה אמהות סקרניות שהכינוי והתופעה חילחלה לאוזניהן, ליטפו את תלתליה של רנה והפטירו "לא יפה, לא טוב להיות שותקת בחוץ...". אבל מיד כשאמא פתחה את דלת הביתה, היא השתחלה פנימה וביקשה "אני רוצה מיץ פטל", מדברת בפנים. האם הנרגשת הרימה את ילדתה, חיבקה אותה חזק ושאלה: "רנה'לה, למה את לא מבקשת מרותי הגננת מיץ פטל? למה את את אף פעם לא בוחרת כריץ? למה כל הזמן את שותקת בחוץ?".

רנה'לה היתה מניחה את ראשה הקטן על כתף אמה, ולוחשת: "כי אני שותקת בחוץ".

לתרומות והקדשות לעלון חייגו:

052-718-38-66

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת אחרי מות

כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה" במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)

בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

לתרומות לתהילים חייגו: 052-718-38-66 כאו מהאונלינס!

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

העלון מוקדש

לעילוי נשמת

אימי מורתי:

שרה נוראני

בת מרים

בת מרים

אהובה

"היא חייבת אבחון פסיכיאטרי. זו תופעה מוזרה מאד. יש לה בעיה שעלולה להחמיר", כך אינפץ צוות מורחב של יעוצות מומחיות, שהורכב מחמות, אחיות, דודות, וכמובן כמה שכונות מתעניינות, או חטטניות, תלוי בעיני המתבונן. ברשותכם נקפוץ כמה שניות לספתו של אחד המומחים הגדולים פרופ' גרשון נחמנסקי, הוא הפסיכיאטר המאבחן, הרביעי או החמישי בתור. "רנה'לה יש לי הפתעה מתוקה בשבילך, ממתק שאת הכי אוהבת, רק תגידי לי שלום". המבט השקוף של "השותקת בחוץ" הכניס למבוכה את הפרופסור הבכיר. כמו הללו שלפניו, שלל נסיונותיו לדובב אותה, או להעלות על החסם של השותקת שבחוץ, עלו בתוהו. ועוד איך. עד נעוריה הבוגרים, ליווה אותה הכינוי.

פרק ב'

מכתבו של אבא.

"ר' לוי שלום, כמעט 20 שנים שאני סוחב על גבי מטען חריג, שעשוי - בין השאר - מסייט שחזור אלי לפחות פעם בשבוע. בתי כיום היא אם לתינוק, נשואה באושר לאברך, חרוצה ושופעת שמחת-חיים. מפעם לפעם, אני מבקר בביתה מחבק את הנכד, מעניק לו ממתק, ומשרך רגלי לחדרו של הפעוט כשהוא בדיד.

אחר-כך אני מניח אותו על המזון מנשק את מצחו, ושוב מרים אותו ומחבקו חזק חזק, ובוכה.

אתה בודאי שואל למה? ובכן, 20 שנים לפני כן, כשהייתי אב צעיר לשלושה ילדים, מלאכת פיזורם לגנים ולבתי הספר היתה מוטלת על כתפי, אשתי השכימה קום לעבודתה, כשהיא מותירה לנו בית מבריק וסנודיצ'ים על השיש. הבוקר המסויים ההוא, היה מסויט.

אשתי כהרגלה יצאה מוקדם, התינוקת נימנמה ובידיה בקבוק. יצאתי עם שני אחיה הבוגרים לגני הילדים, ותכננתי שמיד אחר-כך אקח את הפעוטה למעון. בדרך פגש אותי חבר ובישר לי בשורה נוראה, אחד מאברכי הכלול נהרג אמש בתאונה, עוד מעט הלוייה.

גופי רעד, זה היה החברותא שלי בשלוש השנים האחרונות. בעל תשובה עם מוח מבריק ומידות נעלות. נסעתי לביתו. היו שם כבר ראש הכלול, האברכים, ובני המשפחה שבורי הלב. רבני העיר הספידוהו מול בית המדרש, גשם קדחתני בכה כמו כולנו, ומסע ההלוויה התארך עקב פקקי תנועה. רק בשלוש אחה'צ הגעתי הביתה.

המשך בעמוד 4.

מבצע לומדים וזוכים לילדים!

מתקשרים לטלמסר לוקחים פרק משניות או 3 פרקי תהלים לע"נ הרבנית שרה נוראני ע"ה ונכנסים להגרלות על פרסים יקרי ערך!

להשתתפות במבצע חייגו: 03-509-1000

לתרומות וישועות:

1800-20-22-20

קו הצלת חיים.

03-748-16-11

קו מניין הצעירים

המדדת שמעון

03-30-415-72

פיצוחי עושתמי

כל סוגי הפיצוחים והתבלינים בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א

לכבוד שבת קודש!

בירנבוים 19 בני ברק. 03-6746233

עולם ההדפסות

חברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים

05484-99-453

8499453@gmail.com

מוניות דקר

בהנהלה חדשה שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ

טלמובילי 03-676-8181 לא גובים הונאה טלפונית